

ningsholdere foruden Mulkten skulle bøde et Pengebeløb, der svarer til den ved Overtrædelsen formentlig indvundne Fordel, efter som Udfigten til i Tilfælde af oftere gjentagen Forfølse at miste Berettigelsen til at holde Beværning formentlig vil være tilstrækkelig til at affrakte fra Lovbrud. I Forbindelse hermed bemærkes, at man har fundet det mindre rigtigt ubetinget at foreskrive, at Berettigelsen til at holde Beværning skal forbyrdes i Tilfælde af 3die Gang begaaet Overtrædelse af Helligdagsloven, thi hvis de stedfundne Overtrædelser ere af ringe Omfang og Betydning, og hvis der er lang Tid imellem dem, synes det for strengt at lade denne for Vedkommendes hele Velfærd høist betydelige Følge indtræde; Lovforlaget bestemmer derfor kun ganske i Almindelighed, at denne strengere Straf bliver at anvende i Tilfælde af oftere gjentaget Forfølse, hvorved Domstolene stilles friere overfor det enkelte Tilfælde.

Der er ikke fundet Grund til at optage nogen Straffebestemmelse, svarende til § 16 i Forordn. 26 Marts 1845, en Lovbestemmelse, der ikke i lang Tid og maatte albrig er bleven anvendt.

Til § 11.

Denne Bestemmelse, der svarer til Slutningsbestemmelsen i § 17 af 26de Marts 1845 behøver formentlig ingen nærmere Forklaring.

Til § 12.

Hvorledes end en almindelig Lov om den heromhandlede Gjenstand affattes, vil det neppe kunne undgaas, at der vil føles Trang til forskjellige lokale Lempelser i de almindelige Regler, begrundet i de forskjellige Vilkaar, hvorunder Befolkningen lever paa de forskjellige Steder, samt i de Krav, som stilles af den større eller mindre Handelsrørselse og det mere eller mindre udviklede Forretningsliv i de forskjellige Byer. Der maa altsaa søges efter en Maade, paa hvilken det er muligt at lade de i saa Henseende rimelige og billige Hensyn komme til Gylldighed, men dog saaledes, at der ikke gjøres større Afvigelse end høist nødvendigt fra den almindelige Lovordning. At overlade til Politivrighederne at indrømme saadanne Undtagelser fra Helligdagslovens Forrifter, som de maatte anse for nødvendige, synes imidlertid mindre pas-

sende og hensigtsmæssigt, da derved let kunde aabnes Veien for Vilkaarlighed og Ulighed i Praxis paa de forskjellige Steder. Derimod har Ministeriet troet, at det vilde være den naturligste Udvei at henvise Afgjørelsen af de heromhandlede Spørgsmaal til Politivedtagterne, hvilke nu ifølge Loven af 4de Februar 1871 § 1 findes i alle Kjøbstæderne og Flækkerne, ligesom der ved bemeldte Lovs § 5 er aabnet Udgang til ogsaa at indføre dem i Landjurisdiktioner. Ifølge den Maade, hvorpaa Politivedtagterne tilveiebringes, ville paa den ene Side vedkommende Kommunalbestyrelser faae den tilstrækkelige Indflydelse paa deres Affattelse til at kunne varetage de stedlige Interesser, medens paa den anden Side den Omstændighed, at Justitsministeriet approberer dem, afgiver en Sikkerhed for, at der ikke gaes længere bort fra den almindelige Lovordning end nødvendigt, og at nogenlunde ensartede Grundsatninger følges.

De Paragrafer i Loven, fra hvilke der kan være Grund til at dispensere, ere formentlig §§ 1, 2, 3 sammenholdt med § 8, hvorimod der ikke er nogen Grund til at aabne Udgang til at dispensere fra §§ 4, 5, 6, 7 og 9; hvad angaar de Lempelser i Henseende til de nævnte Paragrafer, som kunne indrømmes, maa det være en Grundsatning, at de ikke bør have en saadan Udstrækning, at der derved i det Hele betages Helligdagen det særegne Præg, hvorved den skal adskille sig fra Søgnedagene, men iøvrigt lader det sig ikke gjøre at give en udtømmende Opregning af alle de forskjellige Lempelser, hvorom der vil kunne blive Tale paa de forskellige Steder, kun har man anseet det for rigtigt under 1., 2. og 3. eksempelvis at anføre nogle af de vigtigste og sædvanligste, om hvilke der formentlig vil blive Spørgsmaal i Kjøbenhavn og de større Byer.

Til § 13.

Naar det foreslaas, at den eventuelle Lov ikke skal træde i Kraft strax, men først til en vis bestemt Tid efter dens Kundgjørelse, er dette motiveret derved, at det vil være hensigtsmæssigt, at der efter Lovens Emanation levnes den fornødne Tid til, at de i § 12 omhandlede Tilleg til Politivedtagterne kunne tilveiebringes, forinden Loven træder i Kraft.